

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

X kadencja

Zapis Stenograficzny

ze wspólnego posiedzenia
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji (208.),
Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych (162.)
oraz
Komisji Ustawodawczej (277.)

26 października 2022 r.

Porządek obrad:

1. Pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy (druk senacki nr 824).

(Początek posiedzenia o godzinie 9 minut 37)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Komisji Ustawodawczej Krzysztof Kwiatkowski)

PRZEWODNICZĄCY
KRZYSZTOF KWIATKOWSKI

Szanowni Państwo, w imieniu pana Aleksandra Pocięja, przewodniczącego Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, w imieniu Kazimierza Kleiny, przewodniczącego Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, i w imieniu swoim, przewodniczącego Komisji Ustawodawczej, otwieram wspólne posiedzenie 3 komisji.

Przedmiotem posiedzenia jest pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy zawartego w druku nr 824.

Czy do tak zaproponowanego porządku posiedzenia ktoś ma jakieś uwagi? Nie widzę zgłoszeń. Stwierdzam, że porządek został przyjęty.

Otrzymałem informację, że mamy kworum. Pan przewodniczący chce coś powiedzieć.

SENATOR
ALEKSANDER POCIEJ

Chciałbym w imieniu członków Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji bardzo przeprosić, że jesteśmy spóźnieni. Musieliśmy skończyć nasze obrady i natychmiast tutaj wróciliśmy.

PRZEWODNICZĄCY
KRZYSZTOF KWIATKOWSKI

Bardzo ciepło dziękuję. Mówiliśmy, że pan przewodniczący do nas dotrze, jak zakończy posiedzenie.

Szanowni Państwo, do porządku posiedzenia nie ma uwag.

Oddaję głos przedstawicielom wnioskodawców. W tym wypadku na mnie ciąży obowiązek, żeby przedstawić projekt.

Projekt nowelizacji kodeksu karnego wykonawczego zawarty w druku nr 824 to projekt, w którym przygotowane zmiany legislacyjne stanowią odpowiedź na mankamenty obecnie obowiązującego prawa w zakresie bezpieczeństwa rynku finansowego, których widocznym przejawem stała się sytuacja licznej grupy osób poszkodowanych działalnością GetBack SA. Szkody majątkowe powstałe na skutek niezrealizowania świadczeń wynikających z nabytych obligacji opiewają na kwotę przekraczającą 2,5 miliarda zł, zaś liczbę nabywców obligacji emitowanych przez tę spółkę, którzy nie odzyskali zainwestowanych środków, ocenia się na ponad 9 tysięcy.

Sprawa afery GetBack ma swój początek w 2017 r., jednakże pod koniec 2020 r. nastąpiła istotna zmiana okoliczności, które uzasadniają w sposób szczególnie celowość podjęcia prac legislacyjnych. W dniu 30 grudnia 2020 r. wydana została decyzja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o przymusowej restrukturyzacji Idea Banku SA, czyli następcy prawnego GetBack SA od czerwca 2016 r., i jego przejęciu przez Bank PKO SA – uwaga – z wyłączeniem roszczeń związanych z dystrybucją obligacji GetBack SA. Decyzja ta została wydana na podstawie przepisów ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, które to przepisy mają znaczący wpływ na przebieg postępowań sądowych toczących się z udziałem podmiotów restrukturyzacji, co przekłada się również na sytuację prawną obligatariuszy GetBack SA. Wszczęcie przymusowej restruk-

turyzacji wobec Idea Banku SA spowodowało, iż nie posiada on obecnie majątku wystarczającego na zaspokojenie potencjalnych roszczeń obligatariuszy GetBack SA. W Idea Banku SA pozostawiono jedynie niewielkie aktywa – ich wartość nie jest jeszcze znana – z których m.in. pokrywane jest wynagrodzenie administratora. Zobowiązania klientów Idea Banku SA i obligatariuszy GetBack SA związane z dystrybucją przez Idea Bank SA przedmiotowych obligacji GetBack SA nie zostały przejęte przez podmiot przejmujący, czyli przez Bank PKO SA.

Ponadto zgodnie z art. 135 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym postępowanie egzekucyjne lub zabezpieczające skierowane do majątku podmiotów restrukturyzacji wszczęte przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji podlega umorzeniu. Dodatkowo, z uwagi na art. 135 ust. 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w czasie trwania przymusowej restrukturyzacji w stosunku do podmiotów restrukturyzacji niedopuszczalne jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego i postępowania zabezpieczającego. Oznacza to, że obligatariusze GetBack SA, pomimo uzyskania postanowienia sądu w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia ich żądań przez zajęcie wierzytelności znajdujących się na rynku bankowym Idea Bank SA, nie mogą de facto zrealizować tego zabezpieczenia, a po uzyskaniu prawomocnego korzystnego wyroku sądzającego na ich rzecz środki, które zainwestowali w obligacje GetBack SA, nie będą mogli przedmiotowego wyroku wyegzekwować.

Równie niekorzystna sytuacja dotyczy obligatariuszy GetBack SA, którzy nabyli obligacje za pośrednictwem Getin Noble Banku. Bank ten był drugim najczęstszym pośrednikiem w nabywaniu rzeczonych obligacji. Getin Noble Bank znajduje się obecnie w bardzo złej sytuacji finansowej, wysoce prawdopodobne jest zatem, że poszkodowani obligatariusze GetBack SA nie będą w stanie odzyskać środków pieniężnych zainwestowanych w GetBack SA od pozwanego banku, który ponosi odpowiedzialność za wprowadzenie konsumentów w błąd co do oferowanego produktu i narażenie ich na stratę 100% zainwestowanych środków.

Przedstawione okoliczności mają zasadnicze znaczenie w kontekście projektowych zmian, bowiem znaczna część obligacji GetBack SA została nabyta za pośrednictwem Idea Banku SA oraz Getin Noble Banku SA. Obecnie, po wydaniu

decyzji przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny o przymusowej restrukturyzacji Idea Banku SA oraz w obliczu grożącej upadłości Getin Noble Banku – to jest oczywiście uzasadnienie z momentu, kiedy kończyliśmy pracę nad projektem – dochodzenie roszczeń przeciwko owym podmiotom jest znacznie utrudnione, przez co konieczne staje się kierowanie roszczeń z tytułu nabycia obligacji GetBack SA również przeciwko innym odpowiedzialnym podmiotom, a także szukanie innych źródeł uzyskania choćby częściowej rekompensaty strat poniesionych wskutek nabycia obligacji korporacyjnych, których egzekucja okaże się bezskuteczna.

W 2019 r. Najwyższa Izba Kontroli zajęła się badaniem działalności organów i instytucji państwowych oraz podmiotów organizujących rynek finansowy wobec spółki GetBack SA, podmiotów oferujących jej papiery wartościowe oraz audytujących ją. W wyniku kontroli NIK stwierdziła, że instytucje państwowe – cytat z dokumentów NIK – nie zapewniły skutecznej ochrony konsumentów przed niezgodną z prawem działalnością spółki GetBack SA oraz innych podmiotów oferujących i dystrybuujących jej papiery wartościowe. W informacji o wynikach kontroli wskazano m.in., że Urząd Komisji Nadzoru Finansowego przez pierwsze 5 lat działalności spółki – uwaga – nie przeprowadził ani jednej kontroli w tej spółce. Dysponując posiadanymi informacjami przekazywanymi przez samą spółkę, nie zidentyfikował sygnałów wskazujących na nieprawidłowości i w efekcie nie zapewnił należytej ochrony inwestorom nabywającym emitowane przez spółkę papiery wartościowe.

W informacji pokontrolnej izba wskazała kilka koniecznych kroków, które winny być podjęte w celu zwiększenia ochrony inwestorów na rynku finansowym. Jak sami państwo wiecie, Senat nie uchyła się od tych obowiązków. Przygotowaliśmy już jeden z projektów, trwają prace nad kolejnymi, żeby zwiększyć ochronę obywateli w tym zakresie.

Szanowni Państwo, przypominam także, że Najwyższa Izba Kontroli kontrolowała prawidłowość wykorzystania funduszy otrzymywanych z Funduszu Sprawiedliwości i wskazywała na liczne nieprawidłowości u beneficjentów środków otrzymywanych w dotychczasowym systemie. Proponowane w niniejszym projekcie rozwiązania prawne mają odnosić się do tej płaszczyzny działań, która ma na celu pomoc

instytucjonalną dla osób poszkodowanych przez podmioty rynku finansowego podlegających nadzorowi sprawowanemu przez KNF. Projektodawca zauważa, że cel ten mógłby zostać zrealizowany ze środków jednego z istniejących funduszy celowych, który w sposób sprawny i elastyczny umożliwiłby wydatkowanie środków potrzebnych do kontynuowania postępowań karnych i cywilnych przez poszkodowanych działalnością GetBack SA. Byłyby to środki także na pomoc medyczną, psychologiczną, prawną i materialną, ponieważ poszkodowani ci, jak wskazują badania, w konsekwencji działań spółki GetBack SA stali się grupą wykluczoną finansowo, dotkniętą utratą zaufania do organów administracji publicznej, grupą wycofaną społecznie oraz z zaburzeniami zdrowotnymi. Jest to fragment opinii, która przygotowana została w kontekście tej inicjatywy ustawodawczej.

Zdaniem projektodawców w obecnej sytuacji prawnej i faktycznej całkowicie zasadne jest wskazanie w ustawie, że pomoc dla poszkodowanych działaniem spółki GetBack SA mogłaby zostać sfinansowana – przypominam tu pełną, pierwotną nazwę – z Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, czyli obecnie Funduszu Sprawiedliwości, o którym mowa w art. 43 ustawy – Kodeks karny wykonawczy. Fundusz ten, zgodnie z treścią art. 43 k.k.w., jest państwowym funduszem celowym – uwaga – ukierunkowanym na pomoc pokrzywdzonym i świadkom, przeciwdziałanie przestępczości oraz pomoc postpenitencjarną, a jego dysponentem jest minister sprawiedliwości. W myśl art. 43 §8 pkt 1 k.k.w. środki funduszu są przeznaczone na pomoc osobom pokrzywdzonym przestępstwem oraz osobom im najbliższym, zwłaszcza pomoc medyczną, psychologiczną, prawną, materialną udzielaną przez jednostki niezaliczane do sektora finansów publicznych i nie działające w celu osiągnięcia zysków, w tym stowarzyszenia, fundacje, organizacje i instytucje. Środki funduszu mogą być przeznaczone także na realizację przez jednostki sektora finansów publicznych zadań ustawowych związanych z ochroną interesów osób pokrzywdzonych przestępstwem i świadków.

Szanowni Państwo, środki funduszu, o czym stanowi art. 43 k.k.w., mogą być skierowane na realizację zadań ustawowych związanych z ochroną interesów osób pokrzywdzonych przestępstwem i świadków, co właśnie określa ten

projekt. Niniejszy projekt ustawy przewiduje stworzenie odrębnego przepisu art. 43 §8, oznaczonego jako pkt 1aa, który rozszerzy zakres pomocy udzielanej przez Fundusz Sprawiedliwości na osoby poszkodowane działalnością podmiotów rynku finansowego podlegających nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego. I już ostatnie zdanie.

W projektowanym rozwiązaniu przyjęto, że skoro prawa i obowiązki są równe dla wszystkich konsumentów pozostających stronami stosunków prawnych z podmiotami rynku finansowego nadzorowanymi przez KNF, to uzasadnia to szeroki krąg podmiotów objętych projektowaną nowelizacją. Konstytucyjna zasada równości nakazuje jednakowe traktowanie podmiotów znajdujących się w takiej samej lub zbliżonej sytuacji. Równe traktowanie oznacza przy tym traktowanie według jednakowej miary, bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących. Ze względu na wagę projektowanych zmian proponuje się, aby nowe przepisy weszły w życie po 30 dniach od dnia ogłoszenia.

Szanowni Państwo, czy Fundusz Sprawiedliwości jest w tym zakresie uzasadniony do wskazania? Analizę prawną państwu przedstawiłem, a co do faktycznych wydatków z Funduszu Sprawiedliwości, nie cytując już całego raportu, przywołam tylko krótkie podsumowanie kontroli NIK z realizacji ustawowych zadań Funduszu Sprawiedliwości. Przeprowadzona kontrola Funduszu Sprawiedliwości „wykazała, że jego gospodarka finansowa była prowadzona z naruszeniem nadrzędnych zasad finansów publicznych, tj. jawności oraz celowości i oszczędności wydatków. Nie odpowiadała również, wynikającym z art. 29 ustawy o finansach publicznych, zasadom funkcjonowania funduszy celowych, które powinny służyć realizacji wyodrębnionych i konkretnie zdefiniowanych zadań państwowych. Działania ministra sprawiedliwości – dysponenta funduszu – oraz znacznej części beneficjentów umów dotacji skutkowały niegospodarnym i niecelowym wydatkowaniem środków publicznych, a także sprzyjały powstawaniu mechanizmów korupcyjnych”. Minister nie zapewnił wszystkim potencjalnym beneficjentom równoprawnego, transparentnego dostępu do środków publicznych. „Zarówno w przypadku konkursów ofert dla organizacji pozarządowych, jak i dotacji dla jednostek sektora finansów publicznych decyzje o udzieleniu dofinansowania były podejmowane w sposób uznaniowy i nie były należyście

dokumentowane. Ponadto pomimo obowiązku prawnego wynikającego z art. 34 ustawy o finansach publicznych nie były one podawane do publicznej wiadomości”.

Jeżeli będziecie państwo zainteresowani, ile jest rocznie środków na Funduszu Sprawiedliwości, służę szczegółowymi danymi. Najlepszym potwierdzeniem tego, że fundusz dysponuje znacznymi środkami, które można przeznaczyć na lepszy cel, jest to, że ze środków tego funduszu sfinansowano zakup systemu do inwigilacji obywateli, czyli systemu Pegasus. Nie mam żadnej wątpliwości, że propozycja, którą przedstawiamy, jest uzasadniona społecznie, doniosła. Nie jest to wydatkowanie środków, które kompletnie nie służy realizacji ustawowych celów wskazanych jako zadania funduszu. Dlatego mam głębokie przekonanie i nadzieję, że za chwilę jednowyślnie poprzemy projekt ustawy.

Szanowni Państwo, teraz Biuro Legislacyjne czy Ministerstwo Sprawiedliwości? Biuro Legislacyjne.

Pani Mecenas, bardzo proszę. Później przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Dziękuję serdecznie.

Szanowni Państwo, do tego projektu zostały przedstawione opinie. Szczególnie cenna była opinia rzecznika finansowego, opinia bardzo wyważona i konstruktywna. Wskazano w niej na potrzebę doprecyzowania grupy podmiotów, które są podmiotami i instytucjami nadzorowanymi przez KNF. Ja pozwoliłam sobie przekazać państwu... Państwo sekretarze komisji przesłali do państwa propozycje poprawki w tym zakresie. Chodzi o to, że zamiast podmiotów, które są nadzorowane przez KNF, należy w projekcie wskazać osoby, które są poszkodowane działalnością instytucji finansowej w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 5 sierpnia o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym. I takie poprawki, w zakresie tej terminologii, zostały tu przeze mnie zapisane.

Druga kwestia – ona była tutaj podnoszona – to kwestia odesłania, tego, czy odesłanie do pomocy, o której mowa w pktcie 1a, będzie

właściwe. I ja tu zmieniałam na: pomoc udzielana w formach określonych w pktcie 1. Chodzi o to, żeby rzeczywiście nie dochodziło do takiej sytuacji, w której ktoś by wymagał, aby osoba poszkodowana była jednocześnie osobą pokrzywdzoną przestępstwem. Dlaczego? Dlatego, że jest taka sytuacja, że gdyby wystarczało być pokrzywdzonym przestępstwem, to tej ustawy nie trzeba by było zmieniać. Problemem... Osobami poszkodowanymi w tej całej sytuacji są osoby, które poniosły szkodę, ale w ich przypadku nie stwierdzono jeszcze, że są one pokrzywdzonymi przestępstwem bądź to poniesienie szkody było efektem nieprawidłowego działania całej instytucji, a niekoniecznie przestępstwa, które będzie można przypisać jakiejś konkretnej osobie. W związku z tym nie mówimy tutaj o osobach pokrzywdzonych przestępstwem, tylko o osobach poszkodowanych. To w nawiązaniu do opinii rzecznika finansowego.

Szanowni Państwo, ponieważ opinia Ministerstwa Sprawiedliwości wpłynęła do nas jakieś pół godziny temu, prosiłabym państwa o rozważenie kolejnych poprawek. W opinii Ministerstwa Sprawiedliwości obok poglądów, do których nie chciałabym się odnosić, ponieważ one mają charakter merytoryczny... Do uwag ministerstwa możecie się państwo senatorowie odnieść z powodzeniem. Ja zajmę się tylko uwagami redakcyjnymi. Chciałabym powiedzieć, że Ministerstwo Sprawiedliwości wskazało na potrzebę zmiany – i ja się skłaniam do tego, żeby jej dokonać – §9, 10 i 19 zmienianego przepisu w zakresie odesłań. Chodzi o konkursy ofert, o to, żeby wskazać, że w momencie, kiedy pieniądze, które miałyby być skierowane do podmiotów, które będą pomagały poszkodowanym... żeby dopisać zmiany w §9, 10. W §19 jest upoważnienie do wydania aktu wykonawczego i tu trzeba by rozszerzyć to upoważnienie dla ministra o osoby poszkodowane.

I jeszcze jedna kwestia, którą chciałabym, żeby państwo senatorowie rozważyli. Ministerstwo podnosi w swojej opinii, że my zapisaliśmy „osoby poszkodowane”. I ministerstwo widzi tutaj takie zagrożenie, że może chodzić też... że można to tak tłumaczyć, że chodzi również o osoby prawne. Myślę, że można by było rozważyć poprawkę polegającą na dopisaniu „osoby fizyczne poszkodowane”.

I jeszcze jedna kwestia. Ministerstwo podniosło, że tytuł funduszu będzie nieadekwatny. Myślę,

że zmiana tytułu nie jest konieczna, tym bardziej że począwszy od 2017 r., kiedy z inicjatywy rządu zmieniono kodeks karny wykonawczy w zakresie nazwy funduszu, nazywając go Funduszem Sprawiedliwości, pojemność funduszu, podmiotowa i przedmiotowa, stała się, można powiedzieć, nieograniczona, bo pod nazwą Fundusz Sprawiedliwości można podciągnąć bardzo wiele zdarzeń i podmiotów. To wszystko. Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY
KRZYSZTOF KWIATKOWSKI**

Pani Mecenas, wspólnie z panem przewodniczącym zgłaszamy obie poprawki, które są efektem pisma rzecznika. Zgłaszamy poprawki dotyczące konkursu ofert z §9, 10, 19. Zgłaszamy poprawkę dotyczącą zapisu o osobach fizycznych poszkodowanych.

Ja bym panią namawiał na przygotowanie poprawki, która zmieni tytuł. W moim wystąpieniu bardzo precyzyjnie mówiłem, jaki był pierwotny tytuł. Uwaga: zakres się nie zmienił, to jest dalej fundusz, którego celem jest pomoc osobom poszkodowanym przestępstwem i pomoc...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Pokrzywdzonym.)

...pokrzywdzonym przestępstwem i pomoc postpenitencjarna. Żebyśmy nie słyszeli, że Senat nawet nie zna precyzyjnej nazwy funduszu, którego dotyczy nowelizacja, prosiłbym o przygotowanie takich poprawek.

Co do innych propozycji poprawek ministra sprawiedliwości to, tak jak pani powiedziała, one wpłynęły pół godziny przed posiedzeniem komisji. My nie wykluczamy, że któreś z nich będziemy zgłaszać, ale zrobimy to w drugim czytaniu, po tym, jak będziemy mieli normalną szansę się z nimi zapoznać i je przeanalizować.

Teraz oddaję głos przedstawicielowi Ministerstwa Sprawiedliwości.

**ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU FUNDUSZU
SPRAWIEDLIWOŚCI W MINISTERSTWIE
SPRAWIEDLIWOŚCI
JAKUB TIETZ**

Szanowni Państwo, ja chciałbym podtrzymać stanowisko Ministerstwa Sprawiedliwości, które do państwa dotarło, w zakresie zgłoszonej

inicjatywy ustawodawczej. Pragnę jedynie powiedzieć – chciałbym, żeby to dobrze zabrzmiało, żebyśmy wszyscy mieli tego świadomość – że osoby, które są pokrzywdzone przestępstwem... Pan przewodniczący wskazał przykłady pewnych afer finansowych. ...Naprawdę mają możliwość skorzystania ze środków Funduszu Sprawiedliwości i z ośrodków, które są finansowane z tychże źródeł. W ramach podania przykładu powiem, że nasze dane statystyczne wskazują na to, że oszustwo... To jest bardzo pojemne przestępstwo. Często osoby, które się do nas zgłaszają, mówią, że zostały oszukane. Już nie doprecyzowują dalszych ewentualnych przestępstw, tylko mówią, że są oszukane. Taka kategoria u nas funkcjonuje. To jest na piątym miejscu wśród najczęściej występujących przestępstw. Średnio co trzynasta osoba, która do nas przychodzi, mówi, że została oszukana. I my tej pomocy osobom oszukany przez podmioty, które należą, powiedzmy, do sektora finansów, te, które są nadzorowane przez KNF, i te, które nie są nadzorowane przez KNF... Fundusz i organizacje taką pomoc świadczą, oferują. Ta pomoc oczywiście musi być dostosowana do potrzeb osób pokrzywdzonych. Najczęściej, tak jak pan przewodniczący powiedział, jest to pomoc prawna bądź psychologiczna, która w danej chwili odpowiada potrzebom. Tak że chciałbym podtrzymać stanowisko wyrażone pisemnie. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
KRZYSZTOF KWIATKOWSKI**

Dziękuję panu dyrektorowi.

Czy są jakieś zgłoszenia w dyskusji? Nie.

Poddaję projekt pod głosowanie.

Kto jest za przyjęciem projektu ustawy – Kodeks karny wykonawczy zawartego w druku senackim nr 824? Proszę o podniesienie ręki.

Przepraszam...

(Głos z sali: Najpierw poprawki.)

Najpierw poprawki, ja się wycofuję. Nie możemy...

Pani Mecenas, proszę podać kolejność głosowania.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Przepraszam, Pani Przewodniczący. Byłam przekonana, że chodzi o wszystkie poprawki, które pan senator przedstawił jako przejęte.)

Czy możemy w takim trybie poddać je pod głosowanie?

Wspólne posiedzenie Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji (208.),
Komisji Budżetu i Finansów Publicznych (162.) oraz Komisji Ustawodawczej (277.)

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandyliś*: Teraz, kiedy już pan przewodniczący, że tak powiem, przerwał głosowanie...)

Nie, Pani Mecenasa. Czy jest to formalnie możliwe?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandyliś*: Tak. Jest możliwe.)

Poddam pod głosowanie poprawki, które zostały zgłoszone.

(*Senator Marek Komorowski*: Panie Przewodniczący, tylko jedna uwaga.)

Kto z pań, panów senatorów jest za?

(*Senator Marek Komorowski*: Tylko jedna uwaga. Nie wiem, czy tu było... W międzyczasie wychodziłem. Tam jest literówka w poprawkach. Nie wiem, czy to jest uwzględnione.)

Jest uwzględnione. Tak mówi pani mecenasa.

(*Senator Marek Komorowski*: W zarządzaniu.)

Powtórzę jeszcze raz.

Kto z pań, panów senatorów jest za przyjęciem poprawek do projektu ustawy – Kodeks karny wykonawczy zawartego w druku nr 824?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o zakończenie głosowania zdalnego i podanie zbiorczych wyników głosowania.

Kończymy głosowanie. Jak ktoś nie zagłosował, to jego wybór.

20 głosów za przyjęciem poprawek, 1 głos przeciw, 9 senatorów się wstrzymało.

Poprawki zostały przyjęte.

Kto z pań, panów senatorów jest za przyjęciem całego projektu wraz z wcześniej przyjętymi poprawkami?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o zakończenie głosowania zdalnego i podanie zbiorczych wyników głosowania.

21 głosów za, 5 głosów przeciw, 3 senatorów się wstrzymało.

Stwierdzam, że projekt został przyjęty.

Czy wyrażą państwo zgodę, żebym był senatorem sprawozdawcą połączonych komisji? Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie 3 połączonych komisji w imieniu wszystkich 3 przewodniczących.

(*Koniec posiedzenia o godzinie 10 minut 03*)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Centrum Informacyjne Senatu, Dział Wydawniczy